

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ing. R. K.**, narozený X
bytem X
zastoupený Mgr. Martinem Sobkem, advokátem
sídlem U Císařských lázní 368/7, 415 01 Teplice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2025, č. j. KUUK/116679/2025,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2025, č. j. KUUK/116679/2025, jímž bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto jako opožděné

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

jeho odvolání ze dne 7. 7. 2025, které žalobce podal proti rozhodnutí Magistrátu města Most, odboru stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), ze dne 3. 6. 2025, č. j. MmM/104911/2025/OSÚ/ME, kterým bylo podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „starý stavební zákon“), nařazeno žalobci jako vlastníku stavby její odstranění – konkrétně „*Stavební úpravy pro změnu v užívání nebytového prostoru umístěného v bytovém domě čp. X, ul. X, obec X, část X, z lékárny na provozovnu rychlého občerstvení a kavárnu*“, a to ve specifikovaném rozsahu, na pozemku parc. č. XA, v katastrálním území X, a současně podle § 129 odst. 8 starého stavebního zákona bylo žalobci jako vlastníku stavby nařazeno ve stanoveném rozsahu obnovení přecházejícího stavu.

Žaloba

2. V předmětné žalobě žalobce nejprve namítl, že je napadené rozhodnutí nezákonné. K tomu citoval část jeho odůvodnění s tím, že žalovaný závěr o zamítnutí odvolání opřel o skutečnost, že bylo podáno po lhůtě pro podání odvolání.
3. Následně žalobce poukázal na skutečnost, že v řízení o dodatečném povolení stavby, vedeném stavebním úřadem pod sp. zn. OSÚ/157915/2023/ME, byla plná moc předložena, a sice plná moc pro zmocněnce Mgr. Martina Sobka, advokáta, k zastoupení žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby a ve všech věcech s tím souvisejících. S ohledem na skutečnost, že je řízení o dodatečném povolení stavby dle § 255 odst. 4 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“), součástí řízení o odstranění stavby, byla tato plná moc platná i v řízení o odstranění stavby, neboť obě řízení spolu souvisí a jsou považována za dvě části jednoho řízení. K tomu žalobce doplnil, že stavební úřad s právním zástupcem žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby jednal.
4. Žalobce dále uvedl, že stavebnímu úřadu bylo rovněž známo, že žalobce byl v řízení o přezkumu rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o zastavení řízení o odstranění stavby vedeném u žalovaného pod sp. zn. KUUK/092502/2024/6 zastoupen stejným právním zástupcem, přičemž plná moc byla opět vystavena pro odkazované řízení a všechny věci, které s ním souvisí. Řízení o přezkumu rozhodnutí v řízení o odstranění stavby se přitom dle žalobce daného řízení o odstranění stavby také bezprostředně dotýká. I z tohoto důvodu tak měl stavební úřad podle žalobce dojít k názoru, že je nadále v řízení o odstranění stavby zastoupen právním zástupcem.
5. Žalobce též zmínil, že v řízení vedeném stavebním úřadem pod sp. zn. OSÚ/175612/2023/ME, v němž byl projednáván přestupek pro údajné provedení změn dokončené stavby, jež jsou předmětem řízení o odstranění stavby, byla správnímu orgánu doložena obdobná plná moc, která byla rovněž udělena pro toto řízení a všechny věci s tím související. Také v této části spolu oba případy úzce souvisely, a tudíž i na základě této plné moci byl žalobce v řízení o odstranění stavby zastoupen právním zástupcem.
6. Žalobce tedy hodnocení žalovaného o tom, že nebyl v předmětné věci zastoupen, považuje za účelové a nesprávné. K tomu doplnil, že v daném případě počítal s tím, že stavební úřad bude prvostupňové rozhodnutí doručovat i jeho právnímu zástupci. Postup žalovaného tak v řešeném případě žalobce označil za nezákonný, což spočívalo v nesprávném právním posouzení otázky jeho zastoupení v projednávaném správním řízení.
7. Zároveň žalobce namítl, že žalovaný otázku (ne)existence právního zastoupení ve věci zkoumal toliko pomocí telefonického dotazu stavebnímu úřadu, což bylo nedostatečné a vadné.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Následně ve věci zdůraznil, že předmětné správní řízení o nařízení odstranění nepovolené stavby bylo zahájeno už v roce 2023, a tedy bylo v souladu s přechodným ustanovením § 330 odst. 1 stavebního zákona dokončováno podle starého stavebního zákona. Toto řízení tudíž netvořilo s řízením o dodatečném povolení stavby jeden celek, a odkaz žalobce na § 255 odst. 4 stavebního zákona proto žalovaný považoval za nepřipadný.
9. Žalovaný tak setrval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž uvedl, že v projednávaném případě neměl povinnost dohlédávat generální plnou moc pro advokáta žalobce ve spisovém materiálu vedeném v odlišném správním řízení. Od okamžiku zahájení předmětného správního řízení o nařízení odstranění stavby přitom stavební úřad jednal přímo se žalobcem, jemuž také doručoval všechny písemnosti v řízení. Žalobce v průběhu tohoto správního řízení stavebnímu úřadu nedoložil plnou moc pro zastupování advokátem, ani na existenci takové plné moci nepoukázal.
10. Pokud se jedná o žalobcem odkazovanou skutečnost, že žalovaný v jiném odvolacím řízení, vedeném o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby, akceptoval generální plnou moc jeho advokáta, žalovaný k tomu upřesnil, že odkazovaná plná moc byla žalobcem přiložena až k jeho odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Stavebnímu úřadu tato plná moc ani v tomto jiném, samostatně vedeném, řízení předložena nebyla.
11. Závěrem žalovaný doplnil, že byl správní spis stavebního úřadu veden řádně a obsahoval veškeré dokumenty i soupis všech součástí. Telefonické ověření skutečnosti zřejmé ze spisu pak bylo učiněno pouze pro jistotu.

Jednání soudu

12. Žalobce při jednání soudu, které bylo nařízeno na den 22. 4. 2026, prostřednictvím svého právního zástupce, úvodem plně odkázal na argumentaci obsaženou v podané žalobě. Následně zopakoval, že byl postup žalovaného ve věci nezákonný, neboť byl i v tomto řízení zastoupen, a to konkrétně vzhledem k plné moci udělené žalobcem jeho právnímu zástupci v rámci řízení o dodatečném povolení předmětné stavby (tj. v přímo související věci). Již prvostupňové rozhodnutí tak mělo být v řešeném případě doručováno právnímu zástupci žalobce. Žalobce též dodal, že si stavební úřad musel být vědom toho, že byl v každém řízení vedeném před tímto úřadem zastoupen stejným právním zástupcem.
13. Pověřená pracovnice žalovaného při tomto jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě, přičemž navrhla, aby soud žalobu zamítl. Upozornila též na skutečnost, že v řízení o odstranění stavby bylo od počátku jednáno přímo se žalobcem. Dané řízení přitom bylo vedeno podle starého stavebního zákona, tedy jako zcela samostatné řízení.
14. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), provedl z vlastní iniciativy a z části i k návrhu žalobce dokazování spisovou dokumentací vedenou stavebním úřadem (pod sp. zn. OSÚ/157915/2023/ME) a žalovaným (pod sp. zn. KUUK/041912/2024/3) ve věci žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby – „*Změna dokončené stavby – stavební úpravy nebytového prostoru umístěného v bytovém domě čp. X, ul. X, obec X, část X*“, a to zejména žádostí žalobce o dodatečné povolení nadepsané stavby ze dne 2. 11. 2023 (včetně doplnění ze dne 4. 1. 2024), usnesením stavebního úřadu o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby ze dne 5. 2. 2024, č. j. MmM/017504/2024/OSÚ/ME, odvoláním žalobce ze dne 19. 2. 2024 proti usnesení stavebního úřadu ze dne 5. 2. 2024, k němuž byla poprvé v odkazovaném řízení předložena Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

plná moc ze dne 19. 2. 2024 udělená žalobcem Mgr. Martinu Sobkovi, advokátu, k tomu, „aby jej zastupoval v řízení vedeném Odborem stavebního úřadu Magistrátu města Most sp. zn. OSÚ/157915/2023/ME, a ve všech věcech s tím souvisejících“, a rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 4. 2024, č. j. KUUK/061630/2024, kterým bylo zamítnuto zmíněné odvolání žalobce a potvrzeno usnesení stavebního úřadu ze dne 5. 2. 2024.

15. Dále soud provedl dokazování plnou mocí ze dne 5. 8. 2024 udělenou žalobcem Mgr. Martinu Sobkovi, advokátu, k tomu, „aby jej zastupoval v řízení vedeném Odborem územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu v Ústí nad Labem sp. zn. KUUK/092502/2024/6, a ve všech věcech s tím souvisejících“, rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 7. 2024, č. j. KUUK/108130/2024 (sp. zn. KUUK/092502/2024/6), kterým bylo v přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušeno usnesení stavebního úřadu ze dne 13. 6. 2024, č. j. MmM/079503/2024/OSÚ/ME, jímž bylo podle § 66 odst. 2 správního řádu zastaveno řízení o odstranění stavby – „Stavební úpravy nebytového prostoru umístěného v bytovém domě čp. X, ul. X, obec X, část X“, a rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 18. 2. 2025, č. j. MMR-8775/2025-83, jímž bylo shora uvedené rozhodnutí žalovaného, k odvolání žalobce, potvrzeno.
16. Stejně tak soud provedl dokazování plnou mocí ze dne 8. 1. 2024 udělenou žalobcem Mgr. Martinu Sobkovi, advokátu, k tomu, „aby jej zastupoval v přestupkovém řízení vedeném Magistrátem města Mostu, odbor stavebního úřadu pod sp. zn. MmM/175638/2023/OSÚ/ME, a ve všech věcech s tím souvisejících“, oznámením o zahájení řízení o přestupku a předvoláním žalobce k ústnímu jednání ze dne 11. 12. 2023, č. j. MmM/175638/2023/OSÚ/ME, sp. zn. OSÚ/175612/2023/ME, ve věci týkající se provedení stavby žalobcem v rozporu s § 108 starého stavebního zákona – změny dokončené stavby „Stavební úpravy nebytového prostoru umístěného v bytovém domě čp. X, ul. X, obec X, část X“, protokolem o ústním jednání ze dne 8. 1. 2024, sp. zn. OSÚ/175612/2023/ME, kterému byl přítomen žalobce a jeho právní zástupce Mgr. Martin Sobek, advokát, a usnesením ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. OSÚ/175612/2023/ME, o zastavení nadepsaného řízení o přestupku.

Posouzení věci soudem

17. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 306 odst. 1 stavebního zákona. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci zjištěny nebyly.
18. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu projednávaného případu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. S ohledem na obsah a formulaci žalobní argumentace zdejší soud úvodem vlastního posouzení věci upozorňuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, ze kterého plyne, že „míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobce a advokáta“ (srov. také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007-46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008-60, nebo ze dne 20. 9. 2022, č. j. 4 Afs 306/2020-70). V rámci správního soudnictví se tedy od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Právě ve světle nadepsaných judikатурních závěrů zdejší soud přistoupil k hodnocení uplatněných žalobních tvrzení.

20. Soud se tak zabýval jádrem žalobní argumentace, kterým bylo v zásadě konstatování žalobce, že v řízení o dodatečném povolení stavby, vedeném stavebním úřadem pod sp. zn. OSÚ/157915/2023/ME, byla žalobcem předložena plná moc pro zmocněnce Mgr. Martina Sobka, advokáta, k zastoupení žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby a ve všech věcech s tím souvisejících. Řízení o dodatečném povolení stavby je přitom dle názoru žalobce součástí řízení o odstranění stavby, a proto byla tato plná moc platná i v přezkoumávaném řízení o odstranění stavby. V tomto kontextu pak žalobce poukázal i na obdobné plné moci jím předložené v řízení o přezkumu rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o zastavení řízení o odstranění stavby vedeném u žalovaného pod sp. zn. KUUK/092502/2024/6 a v přestupkovém řízení vedeném stavebním úřadem pod sp. zn. OSÚ/175612/2023/ME, v němž byl projednáván přestupek pro údajné provedení změn dokončené stavby, jež jsou předmětem řízení o odstranění stavby.
21. Podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu, odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
22. Dle § 34 odst. 1 správního řádu, zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.
23. Podle § 33 odst. 1 věty první a druhé správního řádu platí, že si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Dle odst. 2 téhož ustanovení může být zmocnění uděleno a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, b) pro celé řízení, c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.
24. Z obsahu spisové dokumentace vedené v nyní projednávaném případě (pozn. soudu – v části vedené stavebním úřadem pod sp. zn. OSÚ/154699/2023/ME) zejména vyplývá, že před stavebním úřadem probíhalo již od roku 2023 správní řízení o odstranění stavby – změny dokončené stavby „*Stavební úpravy nebytového prostoru umístěného v bytovém domě čp. X, ul. X, obec X, část X*“, na pozemku parc. č. XA v kat. území X, provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného starým stavebním zákonem. Žalobce byl účastníkem tohoto řízení jako vlastník předmětné stavby. V prvostupňovém řízení přitom stavební úřad jednal ve věci přímo se žalobcem (resp. mu doručoval veškeré písemnosti), přičemž tak bylo žalobci dne 4. 6. 2025 (prostřednictvím datové schránky) doručeno i prvostupňové rozhodnutí ze dne 3. 6. 2025. Dne 2. 7. 2025 se pak žalobce dostavil ke stavebnímu úřadu spolu s Mgr. Martinem Sobkem, advokátem, s tím, že nahlédli do spisové dokumentace vedené v posuzovaném případě. Následně dne 7. 7. 2025 žalobce prostřednictvím právního zástupce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Mgr. Martina Sobka, advokáta, podal proti nadepsanému rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, k němuž byla připojena plná moc ze dne 8. 1. 2024 udělená žalobcem právě Mgr. Martinu Sobkovi, advokátu, k tomu, „*aby jej zastupoval v řízení vedeném odborem stavebního úřadu města Mostu pod sp. zn. OSÚ/154699/2023/ME, a ve věcech s tím souvisejících.*“ Jednalo se o jedinou plnou moc založenou v daném správním spisu – tj. v této konkrétní věci, přičemž ani sám žalobce v žalobě nijak netvrdil, že by v řešeném případě kdykoliv dříve předložil stavebnímu úřadu plnou moc udělenou svému právnímu zástupci (popř. že by na ni stavební úřad jakkoliv upozornil, nebo na ni poukázal).

25. V návaznosti na shora popsanou právní úpravu je třeba konstatovat, že volba zmocněnce je svobodným projevem vůle účastníka řízení, avšak aby tento projev vůle měl pro správní řízení právní účinky, musí být příslušnému správnímu orgánu prokazatelně dán najevo, tzn. že příslušnému správnímu orgánu musí být např. doručena písemná plná moc v rámci toho kterého správního řízení (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 3. 2014, č. j. 58 A 52/2011-40, nebo Fiala, Z., Frumarová, K., Vetešník, P., Škurek, M., Horzinková, E., Novotný, V., Sovová, O., Scheu, L.: *Správní řád: Praktický komentář*, Systém ASPI, Wolters Kluwer, k § 33).
26. Případným je k tomu poukázat také na právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26, že „*k prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat ve správním řízení účastníka postačí plná moc (§ 33 odst. 1 správního řádu z roku 2004) předložená v prosté kopii.*“ Nejvyšší správní soud v této souvislosti v rozsudku ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014-44, dále doplnil, že „*není přitom podstatné, kdo a jakým způsobem plnou moc doručil, podstatné je, že byla řádně udělena a byla předložena správnímu orgánu.*“ Nejvyšší správní soud poté v rozsudcích ze dne 18. 11. 2015, č. j. 10 As 210/2014-46, a ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 328/2016-23, výslovně uvedl, že „*účinky zastoupení tedy nastaly, jakmile byla prostá kopie plné moci předložena správnímu orgánu v řízení, k němuž se plná moc vztahovala.*“ Jak popsal Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 16. 7. 2015, č. j. 7 As 86/2015-22: „*Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. (...) Zastoupení na základě plné moci tak představuje fakultativní formu zastoupení a záleží jen na účastníku řízení, zda a jakého zmocněnce si zvolí a v jakém rozsahu mu udělí plnou moc (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 As 27/2011-81).*“
27. Vycházejí z výše uvedených skutečností tak zdejší soud shrnuje, že účastník řízení je oprávněn zvolit si zmocněnce pro zastupování ve správním řízení, a to i v jeho průběhu. Z § 33 odst. 1 správního řádu přitom najisto vyplývá, že toto zmocnění musí správnímu orgánu prokázat písemnou plnou mocí. Z toho lze dovodit, že vůči správnímu orgánu může být zastoupení (prokázání plné moci) účinné teprve ve chvíli, kdy mu bylo řádně doloženo (doručeno) v řízení, k němuž se vztahuje.
28. V nyní řešeném případě je však, s ohledem na skutečnosti podávající se jednoznačně z obsahu správního spisu vedeného v dané věci, jakož ze zjištění plynoucích z provedeného dokazování, zřejmé, že žalobce stavebnímu úřadu oznámil své zastoupení (poprvé) až dne 7. 7. 2025, a to doručením plné moci ze dne 8. 1. 2024 udělené žalobcem Mgr. Martinu Sobkovi, advokátu, právě pro toto konkrétní řízení. Teprve od tohoto okamžiku se tudíž vůči stavebnímu úřadu, resp. žalovanému v rámci odvolacího řízení, stalo právní zastoupení žalobce ve věci účinné; nemohlo tedy založit účinky zpětně pro úkony, které byly stavebním úřadem již dříve učiněny (např. doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci). Jinými slovy, pokud byla předmětná plná moc doručena stavebnímu úřadu až poté, co bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno, resp. po jeho doručení přímo žalobci, nemohlo to mít vliv na podmínky, které byly dány v době vydání rozhodnutí stavebního úřadu. Správní Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

řád ostatně (zcela logicky) nijak neupravuje povinnost, dle které by v případě převzetí zastoupení musely být již vypravené (nadto i doručené) písemnosti znovu doručovány též zástupci účastníka řízení.

29. Vzhledem k dříve popsanému lze tudíž v projednávaném případě konstatovat, že žalobce nebyl do dne vydání prvostupňového rozhodnutí v řízení zastoupen, a stavební úřad proto své rozhodnutí ze dne 3. 6. 2025 doručoval v souladu se zákonem přímo žalobci prostřednictvím datové schránky (doručeno dne 4. 6. 2025 ve 12:30 hod.). K tomu je příležitým poukázat také na fakt, že stavební úřad ve věci doručoval veškeré písemnosti stejným způsobem žalobci i dříve, přičemž proti tomuto postupu žalobce v průběhu daného řízení nic nenamítal.
30. Dle § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Odvolací lhůta podle § 83 odst. 1 správního řádu je lhůtou zákonnou, přičemž pro její běh platí § 40 správního řádu. Dle dokladu o doručení bylo rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3. 6. 2025 žalobci doručeno prostřednictvím jeho datové schránky dne 4. 6. 2025. Ostatně, o této okolnosti nebylo v posuzované věci sporu, resp. nebyla v žalobě nijak zpochybněna. Lhůta 15 dnů pro podání odvolání tudíž začala běžet dnem následujícím po dni oznámení (doručení) prvostupňového rozhodnutí – tj. dnem 5. 6. 2025. Posledním dnem pro podání odvolání tak byl čtvrtek 19. 6. 2025. V řešeném případě však bylo odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3. 6. 2025 podáno žalobcem, prostřednictvím jeho právního zástupce, až dne 7. 7. 2025 – tj. zjevně opožděně, jak také správně uzavřel v napadeném rozhodnutí žalovaný. Žalovaný tedy za vyvstálé situace v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl jako opožděné.
31. Na tomto hodnocení současně nic nemění ani prostý odkaz žalobce na plné moci udělené jím Mgr. Martinu Sobkovi, advokátu, v jiných – dle tvrzení žalobce souvisejících – správních řízeních, jak už tyto byly shora komplexně rekapitulovány. Rozhodující pro hodnocení soudu ve věci totiž byla skutečnost, že plná moc ze dne 8. 1. 2024 udělená žalobcem Mgr. Martinu Sobkovi, advokátu, právě pro toto konkrétní řízení [§ 33 odst. 2 písm. b) správního řádu], byla stavebnímu úřadu oznámena (doručena) poprvé až dne 7. 7. 2025, a to spolu s podaným odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 3. 6. 2025. V tomto ohledu je přitom zásadně nutno vyjít z věcné a časové souvislosti udělené plné moci přímo pro dané řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2023, č. j. 6 As 58/2023-30).
32. Pokud se poté jedná o žalobcem poukazovanou plnou moc ze dne 19. 2. 2024, udělenou jím Mgr. Martinu Sobkovi, advokátu, k tomu, „aby jej zastupoval v řízení vedeném Odborem stavebního úřadu Magistrátu města Most sp. zn. OSÚ/157915/2023/ME, a ve všech věcech s tím souvisejících“, zdejší soud v této souvislosti připomíná, že pod sp. zn. OSÚ/157915/2023/ME bylo stavebním úřadem vedeno řízení ve věci žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby – „Změna dokončené stavby – stavební úpravy nebytového prostoru umístěného v bytovém domě čp. X, ul. X, obec X, část X“. Soud tedy po provedeném dokazování posoudil povahu této plné moci dle jejího obsahu i kontextu, v jakém byla udělena, a dospěl k závěru, že se zjevně nejednalo o plnou moc pro zastupování v neurčitěm počtu řízení, ale šlo o zmocnění pro konkrétní správní řízení ve věci žádosti žalobce o dodatečné povolení odkazované stavby [§ 33 odst. 2 písm. b) správního řádu].
33. Nutno též doplnit, že ačkoliv plná moc ze dne 19. 2. 2024 stanovila rozsah zmocnění v části značně obecnou formulací: „...a ve všech věcech s tím souvisejících“ (pozn. soudu – seznatelně

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

jde o typizovanou formu veškerých žalobcem odkazovaných plných mocí, jak už tyto byly soudem dříve popsány), i zde bylo třeba její rozsah hodnotit komplexně, a to v rámci věcných a časových souvislostí konkrétního správního řízení, přičemž tak bylo dle názoru soudu nepochybné, že se jednalo právě o zmocnění pro řízení ve věci žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby.

34. Nejvyšší správní soud přitom ve své judikatuře opakovaně konstatoval, že „řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby jsou dvě samostatná správní řízení“ (viz např. právní věta rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 368/2017-48, nebo recentní rozsudky téhož soudu ze dne 6. 8. 2025, č. j. 6 As 32/2025-26, ze dne 8. 8. 2025, č. j. 22 As 77/2025-40, či ze dne 18. 9. 2025, č. j. 1 As 219/2024-134). Vzhledem k tomu tudíž soud ve věci neshledal důvodným ani žalobní tvrzení o tom, že je řízení o dodatečném povolení stavby součástí řízení o odstranění stavby, resp. že spolu obě řízení souvisí a jsou považována za dvě části jednoho řízení, a tedy, že byla plná moc ze dne 19. 2. 2024 platná i v řízení o odstranění stavby. Pro takový závěr totiž nesvědčí již shora učiněný výklad zdejšího soudu opírající se o relevantní skutková zjištění ve spojení s dotčenou právní úpravou a judikaturou Nejvyššího správního soudu. Soud pak v nyní posuzovaném případě opětovně uvádí, že účinky zastoupení nastaly až dne 7. 7. 2025 – tj. jakmile byla plná moc právě pro konkrétní řízení ve věci o odstranění stavby (vedeno pod sp. zn. OSÚ/154699/2023/ME) předložena stavebnímu úřadu.
35. Obecný odkaz žalobce na § 255 odst. 4 stavebního zákona, který stanoví, že řízení o dodatečném povolení stavby je součástí řízení o nařízení odstranění stavby, soud zároveň nevyhodnotil za příléhavý. Toto ustanovení stavebního zákona totiž představuje základní odlišnost oproti předchozí právní úpravě obsažené ve starém stavebním zákoně, podle které bylo řízení o dodatečném povolení stavby tzv. „vnořeným (samostatným) řízením“ (srov. Bursíková, L., Korbel, F., Černý, P., Lachmann, M., Roztočil, A., Bohadlo, D. a kol.: *Stavební zákon. Komentář. 1. vydání.*, C. H. Beck, Praha: 2025, k § 255); jak je též zjevné z výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu. Nutno přitom zdůraznit, že předmětné správní řízení o nařízení odstranění stavby bylo zahájeno už v roce 2023, a proto bylo v souladu s přechodným ustanovením § 330 odst. 1 stavebního zákona dokončeno právě v režimu starého stavebního zákona. Odkazované ustanovení totiž zmiňuje pouze „zahájená“ řízení a postupy bez jakékoli další specifikace; pod zahájená řízení tudíž spadají nejen ta řízení, v nichž do účinnosti stavebního zákona nebylo vydáno rozhodnutí, ale např. i ta, kde rozhodnutí vydáno bylo, ale později bylo zrušeno (srov. Bursíková, L., Korbel, F., Černý, P., Lachmann, M., Roztočil, A., Bohadlo, D. a kol.: *Stavební zákon. Komentář. 1. vydání.*, C. H. Beck, Praha: 2025, k § 330). V řešeném případě tak bylo třeba vycházet z toho, že řízení o dodatečném povolení stavby a předmětné řízení o odstranění stavby byla v režimu starého stavebního zákona dvě zcela samostatná správní řízení. Soud proto ani v tomto kontextu neshledal danou žalobní argumentaci za důvodnou.
36. Soud poté nahlížel stejnou optikou také na poukaz žalobce na plnou moc ze dne 5. 8. 2024 udělenou jím Mgr. Martinu Sobkovi, advokátu, k tomu, „aby jej zastupoval v řízení vedeném Odborem územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu v Ústí nad Labem sp. zn. KUUK/092502/2024/6, a ve všech věcech s tím souvisejících“. Tato plná moc se navíc vztahovala konkrétně k přezkumnému řízení vedenému žalovaným – tj. nikoliv stavebním úřadem – ve věci přezkumu usnesení stavebního úřadu ze dne 13. 6. 2024, č. j. MmM/079503/2024/OSÚ/ME, jímž bylo podle § 66 odst. 2 správního řádu zastaveno řízení o odstranění stavby – „Stavební úpravy nebytového prostoru umístěného v bytovém domě čp. X, ul. X, obec X, část X“, který byl iniciován k podnětu třetích osob. Rovněž toto Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

přezkumné řízení bylo plně samostatným správním řízením, nikoliv součástí předmětného řízení o odstranění dotčení stavby. Jak ostatně vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 4. 2016, č. j. 4 As 50/2016-36: „*Přezkumné řízení však netvoří jednotný celek s původním správním řízením a nepředstavuje jeho volné pokračování, ale jedná se o samostatný postup. (...) Pokud bylo provedeno přezkumné řízení podle správního řádu jako v nyní projednávané věci, jedná se o řízení relativně nezávislé na původním řízení a na rozhodnutí v něm vydané, neboť jsou zkoumány zcela jiné okolnosti pro jeho zahájení, jeho vedení a ukončení.*“ Soud tak vyhodnotil povahu plné moci ze dne 5. 8. 2024 dle jejího obsahu i kontextu, v jakém byla udělena, a dospěl k závěru, že se najisto jednalo o zmocnění pouze pro konkrétní přezkumné řízení [§ 33 odst. 2 písm. b) správního řádu].

37. Rovněž tak soud shledal pro nyní posuzovaný případ irrelevantním zcela obecný odkaz žalobce na obdobou plnou moc ze dne 8. 1. 2024 předloženou jím v řízení vedeném stavebním úřadem pod sp. zn. OSÚ/175612/2023/ME, v němž byl projednáván přestupek s vazbou na provedení změny dokončené stavby, která byla předmětem daného řízení o odstranění stavby. Na základě již shora konstatovaných východisek je totiž dle soudu i v této části naprosto zjevné, že přestupkové řízení a řízení o odstranění stavby představují na sobě zcela nezávislá správní řízení. S ohledem na povahu odkazované plné moci dle jejího obsahu i kontextu, v jakém byla udělena, soud také v tomto případě uzavírá, že se nejednalo o plnou moc pro zastupování v neurčitém počtu řízení, ale šlo o zmocnění pro toliko konkrétní přestupkové řízení. Na jejím základě tudíž nemohlo být jakkoliv dovozováno právní zastoupení žalobce před stavebním úřadem v právě posuzované věci.
38. Zdejší soudu proto nepřisvědčil žalobní argumentaci stran nezákonnosti postupu žalovaného v řešeném případě, resp. že by žalovaný nesprávně posoudil otázku zastoupení žalobce v přezkoumávaném správním řízení. Pro takový závěr soud neshledal oporu ve spisové dokumentaci, ani v provedeném dokazování při jednání soudu.
39. Namítl-li též žalobce povšechným způsobem, že žalovaný otázku (ne)existence právního zastoupení ve věci zkoumal toliko pomocí telefonického dotazu stavebnímu úřadu, což bylo nedostatečné a vadné, pak se soud neztotožnil ani s tímto obecným žalobním tvrzením. Z obsahu správního spisu se totiž mj. jasně podává, že byla žalovanému předložena veškerá spisová dokumentace vedená v tomto případě stavebním úřadem (viz předání spisu odvolacímu orgánu ze dne 14. 7. 2025), a tudíž jí žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí dne 13. 8. 2025 nepochybně disponoval. Pokud se žalovaný současně stavebního úřadu telefonicky dotázal na jistou okolnost vztahující se k úplnosti předloženého správního spisu – tj. zda se plná moc pro dotčené správní řízení u stavebního úřadu nenachází ani v jiné spisové složce, jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud v tomto postupu bez dalšího nespátřuje vadu, která by mohla či měla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí [byť se ve spisové dokumentaci nenachází úřední záznam žalovaného o takto učiněném úkonu (dotazu)]. Pro věc relevantní závěr o tom, že plná moc byla stavebnímu úřadu v tomto konkrétním případě oznámena (doručena) poprvé až dne 7. 7. 2025, a to spolu s podaným odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 3. 6. 2025, byl totiž namítaným postupem žalovaného pouze potvrzen. Jinak řečeno, předmětná žalobní námitka v tomto ohledu nijak nezpochybnila správnost závěru žalovaného o tom, že žalobce nebyl do dne vydání rozhodnutí stavebního úřadu ve věci zastoupen, jak bylo také soudem zjištěno a ověřeno z obsahu správního spisu, jakož v rámci provedeného dokazování.
40. S ohledem na všechny dříve uvedené skutečnosti proto soud v řešeném případě uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Soud tudíž žalobu v mezích

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, přičemž ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.

41. Současně soud výrokem II. rozsudku dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. dubna 2026

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu